

Sygn. akt NTN II K 1/24

WYROK NAKAZOWY
W IMIENIU NARODU POLSKIEGO

Dnia 21 lutego 2024 r.

Najwyższy Trybunał Narodowy II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SP NTN Niedźwiecki Grzegorz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 21.02.2024 r.

sprawy Andrzeja Sebastiana DUDY

p.o. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

oskarżonego o to, że:

1. w postępowaniach Prawa łaski w Warszawie, sygn. akt I C 214/22, dopuścił się umyślnie obejścia prawa, przekroczenia uprawnień, nadużycia władzy, poplecznictwa, publicznego poniżenia konstytucyjnego organu Rzeczypospolitej Polskiej i wydania w dniu 16 listopada 2015 r. politycznego, z naruszeniem [art. 139 Konstytucji RP](#) oraz zasady [In dubio pro reo](#) postanowienia o akcie łaski dla czterech osób, w tym Mariusza Kamińskiego i Macieja Wąsika,

tj. czynu z [art. 231 § 1 k.k.](#), [art. 239 § 1 k.k.](#), [art. 226 § 3 k.k.](#)

przyjmując, na podstawie zebranych w postępowaniu przygotowawczym materiału, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne, zaś okoliczności czynu i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości, zgodnie z [art. 500 § 1 i 3 k.p.k.](#)

- I. oskarżonego Andrzeja Sebastiana DUDĘ uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punkcie 1 części wstępnej wyroku, z tym, że przyjmuje, że falstart popełniony w dniu 16 listopada 2015 r. miał na celu wyłącznie niedopuszczenie do utraty w myśl [art.99 ust. 3 Konstytucji RP](#) mandatów poselskich Mariuszowi Kamińskiemu i Maciejowi Wąsikowi, którzy w związku z bezprawnym ulaskawieniem powinni zwrócić uposażenia i diety poselskie oraz koszty utrzymania biur poselskich, wymierza mu karę 200 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 120 zł każda;

- II. orzeka wobec Andrzeja Sebastiana DUDY zakaz zajmowania stanowisk w administracji rządowej, innego organu państwowego lub samorządu terytorialnego, organach kontroli państwowej, organach kontroli samorządu terytorialnego oraz stanowisk kierowniczych w innych instytucjach państwowych na okres 5 (pięciu) lat;
- III. zwalnia oskarżonego Andrzeja Sebastiana DUDE od przypadających od niego kosztów postępowania w niniejszej sprawie, obciążając nimi Trybunał Narodowy.

**NAJWYŻSZY
TRYBUNAŁ NARODOWY**
z siedzibą w Jeleniej Górze
Grzegorz Nędziewicki
PIERWSZY PREZES

Uzasadnienie

Najwyższy Trybunał Narodowy zważył, co następuje.

Andrzej Sebastian Duda powinien być rozliczony przez Trybunał Stanu.

I.

1)

Andrzej Sebastian Duda nie jest Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej.

Wybory prezydenckie były nielegalne i sprzeczne z ustawą zasadniczą.

Art. 128. Zarządzenie wyborów prezydenckich i kadencja

Dz.U.1997.78.483 - Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.

1. Kadencja Prezydenta Rzeczypospolitej rozpoczyna się w dniu objęcia przez niego urzędu.
2. Wybory Prezydenta Rzeczypospolitej zarządza Marszałek Sejmu na dzień przypadający **nie wcześniej niż na 100 dni i nie później niż na 75 dni przed upływem kadencji urzędującego Prezydenta Rzeczypospolitej**, a w razie opróżnienia urzędu Prezydenta Rzeczypospolitej nie później niż w czternastym dniu po opróżnieniu urzędu, wyznaczając datę wyborów na dzień wolny od pracy przypadający w ciągu 60 dni od dnia zarządzenia wyborów.

Ostatnim dniem na wybory prezydenckie był 23 maja nie 28 czerwca 2020 r. To samo powiedział w dniu 29 kwietnia 2020 r. **Andrzej Duda**. Doszło zatem do złamania własnego słowa i podstawowego przepisu w tym zakresie, a więc [art. 128 ust. 2 Konstytucji RP](#). Pan Andrzej Duda świadomie złamał Konstytucję, świadomie złamał prawo. Świadomie uczestniczył w nielegalnych i sprzecznych z Konstytucją wyborach prezydenckich w dniu 28 czerwca 2020 r. Znany dziennikarz Max Kolonko twierdzi, że Andrzej Duda nie jest Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej, jest uzurpatorem. Twierdzi również, że Andrzej Duda jest przestępcą i nielegalnie okupuje pałac prezydencki.

<https://www.youtube.com/watch?v=YdzJO4xn6Pw>

2)

Czy wybór Andrzeja Dudy na prezydenta RP jest ważny? Pytanie o konsekwencje wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka

Jarosław Sidorowicz
9 listopada 2021 | 10:19

Zaprzysiężenie Prezydenta Andrzeja Dudy w Sejmie, 06.08.2020 (Fot. Sławomir Kamiński / Agencja Wyborcza.pl)

Pytanie o legalność wyboru Andrzeja Dudy na prezydenta RP skierował do prezes Sądu Najwyższego krakowski prawnik Jan Hoffman. Powodem jest wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, który uznał, że Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych SN nie jest "niezawisłym i bezstronnym sądem". A to ona zatwierdziła wynik wyborów prezydenckich.

Jan Hoffman, radca prawny z Krakowa, w trybie dostępu do informacji publicznej stawia pytania prezes Sądu Najwyższego Małgorzacie Manowskiej.

Europejski Trybunał Praw Człowieka: To nie jest sąd

Powodem jest [poniedziałkowy wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, który w sprawie Dolińska-Ficek i Ozimek przeciwko Polsce stwierdził, iż Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego nie jest „niezawisłym i bezstronnym sądem ustanowionym przez prawo”](#), czyli de facto nie jest sądem.

<https://krakow.wyborcza.pl/krakow/7,44425,27782753,czy-wybor-andrzeja-dudy-na-prezydenta-rp-jest-wazny-pytanie.html>

3)

Zgodnie z art. 128 ust. 2 [Konstytucji RP](#), wybory prezydenckie muszą odbyć się w dzień wolny od pracy przypadający między 75. a 100. dniem przed końcem kadencji urzędującego prezydenta (chyba, że zostanie wprowadzony stan wojenny, wyjątkowy albo klęski żywiołowej, odpowiednio przedłużający kadencję).

Termin zarządzenia przez Marszałka Sejmu wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej w konstytucyjnym wariantcie nie mógł być krótszy jak 75 dni przed upływem kadencji, czyli przed 6 sierpnia 2020 r.

Pomiędzy datą [28 czerwca 2020 r. \(niedziela\)](#) a datą [6 sierpnia 2020 r. \(czwartek\)](#) jest 39 dni co stanowi 1 miesiąc i 8 dni.

<https://www.trybunal-narodowy.pl/andrzej-sebastian-duda-jest-niekonstytucyjnym-prezydentem-rp/>

4)

Wybory: nieuczciwe i niekonstytucyjne - nieważne?

Uchwała Sądu Najwyższego z 3 sierpnia 2020 r. w sprawie ważności wyborów prezydenckich jest aktem stosowania prawa, wydanym w polskim porządku prawnym, ale jest kontrowersyjna. Zanim się do niej odniesiemy, przybliżmy, co działo się w tym roku. Mieliśmy w tym roku bowiem cykl niekonstytucyjnych działań w całym procesie dotyczącym wyboru Prezydenta RP. Należy je przedstawić po kolei. Swoją drogą, czy to jest sukces wygrać różnicą 2% głosów w takich okolicznościach?

Publikacja: 13.08.2020 11:33

Po pierwsze, brak wprowadzenia stanu nadzwyczajnego w marcu. Wszyscy wiemy, jaka sytuacja była w Polsce na wiosnę. Ludzie zostali zamknięci w domach, jakby system był prawie totalitarny. Po prostu były to nadzwyczajne środki podjęte w związku z pandemią i nieznanym zagrożeniem, a nawet w związku z paniką pandemiczną. A przecież, jeśli środki są tak nadzwyczajne, to i należało ogłosić stan nadzwyczajny, zgodnie z konstytucją. Wówczas wybory automatycznie przesunięto by na jesień czy zimę. Urzędujący Prezydent milczał wówczas.

Po drugie, niekonstytucyjne zakazy w czasie stanu epidemicznego. Zakazy przebywania w miejscu publicznym czy zgromadzeń okazują się niekonstytucyjne. Widać to w orzecznictwie sądów. Po prostu polska konstytucja wymaga ustawy i stanu nadzwyczajnego do takich ograniczeń wolności. Szły one za daleko. Wymagają odpowiedniej podstawy prawnej. Rząd parł do wyborów.

Po trzecie, brak wyborów 10 maja. Brak wyborów jest skandalem, choć wówczas nie dało się ich zorganizować. Samorządy nie współpracowały. Była obawa pandemii. Niemniej, nie wprowadzono stanu nadzwyczajnego, by nawet tę kwestię braku wyborów legalnie załatwić.

Po czwarte, niekonstytucyjna uchwała PKW z 10 maja. Uchwała PKW, która stwierdzała, że wybory nie odbyły się, a sytuacja jest analogiczna do braku kandydatów, była niekonstytucyjna. PKW powinien powiedzieć, że wybory mogą odbyć się dopiero w sierpniu 2020 r., zgodnie z konstytucją. Termin konstytucyjny „przeпад” po 23 maja, a „otwierał się” dopiero po opróżnieniu urzędu, tj. po 6 sierpnia. PKW jednak ominął SN i przekazał sprawę Marszałkowi Sejmu.

Po piąte, od początku roku nierówność szans kandydatów, tj. propaganda w TVP. Dla przeciętnego obserwatora jest chyba jasne, że jeden kandydat, tj. Andrzej Duda, był przedstawiany pozytywnie w mediach publicznych. Inni kandydaci byli przedstawiani negatywnie. Dotyczyło to ostatnio zwłaszcza Prezydenta Warszawy. Prawie wszystkie informacje o nim były negatywne – było to czynione nachalnie, ale skutecznie. To mogło wpłynąć na niedecydowanych wyborców.

Po szóste, agitacja rządu w czasie kampanii. Na niespotykaną skalę w kampanię zaangażował się rząd, premier, ministrowie. Jeździli w teren. Mobilizowali elektorat PiS w małych miejscowościach. Tam obiecywano wozy strażackie za frekwencję. Wręczano czekoladki - bez podstawy prawnej - na inwestycje lokalne, drogowe, etc. Aparat państwa wsparł jednego kandydata. Budżet państwa także wsparł. Te działania mogły wpłynąć na wynik wyborów. Mogły przekonać pewną grupę wyborców, np. z mniejszych miejscowości, do głosu na urzędującego Prezydenta Dudę.

Po siódme, zmiany prawa wyborczego *ad hoc*. Zmiany wyborcze od marca były dokonywane nagle, bez wymaganego długiego *vacatio legis*, tj. okresu między ogłoszeniem prawa a wejściem w życie. Oczywiście, warunki były wyjątkowe, tj. obawa przed pandemią. A wybory trzeba było przeprowadzić w końcu, bo tego wymaga konstytucja i ustrój demokratyczny. Gdyby jednak ogłoszono stan nadzwyczajny, nie byłoby tego zarzutu o chwiejne prawo wyborcze.

Po ósme, problemy z dostarczaniem pakietów wyborczych i rejestracją wyborców. Zarówno 28 czerwca, jak 12 lipca pojawiły się te same problemy z organizacją wyborów. Chodzi o niedostarczanie pakietów wyborczych na czas, głównie za granicą. Chodzi też o problem z dopisaniem się do listy wyborców - i to nie tylko za granicą. Były to naruszenia prawa, choć pewnie „nie miały wpływu na wynik wyborów” w ujęciu globalnym. Tu można zgodzić się z PKW i SN.

Po dziewiąte, niekonstytucyjny termin wyborów w czerwcu i lipcu. Został wprowadzony ustawą. Wedle konstytucji, wybory najpóźniej mogły odbyć się 23 maja, jak wspomniano. Termin ten „przepadł”, bo nie zorganizowano wyborów w maju. Kolejny termin konstytucyjny wypada po 6 sierpnia. Specjalna ustawa wyborcza nie może być ważniejsza od konstytucji. Ustawa, wydana nawet w czasie pandemii, nie jest wyższym prawem od konstytucji. Zatem należy stosować konstytucję, gdy jest sprzeczność między normami. Uczy się tego na 1. roku studiów prawniczych.

Po dziesiąte, niekonstytucyjne sprawozdanie PKW z wyborów i niekonstytucyjna uchwała SN o stwierdzeniu ważności wyborów. Sprawozdanie PKW z 27 lipca na temat wyborów (50 s.) można skwitować zdaniem: prześlizgnięto się po trudnym temacie, bez wspomnienia agitacji rządu czy propagandy mediów publicznych. Przecież to jest wręcz wymagane, aby to podnieść w opinii PKW, zwłaszcza znając krytyczny raport OBWE o wyborach w Polsce. To samo można powiedzieć o uchwale Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych SN z 3 sierpnia, stwierdzającej ważność wyborów. Tam też zabrakło wieloaspektowej, trudnej i wymagającej analizy tych wyborów. Pominęto w ogóle problem agitacji rządu. Problem propagandy mediów publicznych zbyt takim mniej więcej stwierdzeniem, że nawet jeśli informacje były „nierzetelne”, to przecież jest „pluralizm mediów” i nie ma tu „wpływu na ważność wyborów”. Niekonstytucyjny termin wyborów uzasadniono... ustawą. Jest to ucieczka od oceny wyborów w świetle standardów Rady Europy. Przecież wybory były zaprzeczeniem zasady neutralności władz i mediów publicznych w kampanii. Wybory zaprzeczyły równości szans. Izba uciekła od tego tematu. Ma inne standardy.

Ani prawnie, ani moralnie, nie ma obowiązku uznawania uchwały SN o ważności wyborów. Same wybory nie były uczciwe i nie powinny być uznane. Dziwne, że Rada Europy toleruje ten stan rzeczy. Dziwi postawa społeczeństwa. Przede wszystkim, patrząc konstytucyjnie, wybory nie były równe, bo nie było równości szans kandydatów. A nie było jej, bo była agitacja rządu i propaganda mediów publicznych za rządowym kandydatem. I takie to były wybory. To, że organ, który działa w budynku SN, uznał wybory za ważne, nie znaczy, że były zgodne z konstytucją.

Te wybory jako nierówne są niekonstytucyjne. A to konstytucja jest najwyższym prawem w Polsce. Jeśli wybory są niezgodne z konstytucją, to są też nieważne, a nie tylko nieuczciwe. Zwycięzca takich wyborów, tak mocno wspierany przez rząd i media publiczne, powinien raczej wstydzić się. Wie, w jakich okolicznościach dostał 2 % więcej głosów i w jakich okolicznościach SN stwierdził ważność wyborów. Zaprzysięganie takiej osoby na najwyższy urząd w państwie i powoływanie się przez taką osobę na konstytucję czy Boga wygląda absurdalnie w takich okolicznościach. Trudno o legitymizację legalną czy społeczną i o szacunek ok. połowy obywateli. Gdyby były uczciwe wybory, nie byłoby problemu ani podważania. Tyle już granic przekroczone niekonstytucyjnymi reformami personalnymi w TK, KRS, SN etc., które mają wpływ na ustrój państwa, że powstaje pytanie, gdzie jest granica tych wszelkich działań? Nie jest nią, jak widać, brak równości szans kandydatów w kampanii prezydenckiej czy bardzo ograniczone podejście organu badającego ważność wyborów (nie badano równości szans). Nie był tą granicą brak wyborów 10 maja. Nie jest tą granicą niekonstytucyjny termin wyborów. Co jest tą granicą, której władza nie przekroczy? Władzy nie obchodzi, że ktoś w sumieniu nie uzna wyborów. Liczy się siła.

Sytuacja jest trudna dla części społeczeństwa, ponieważ nawet przyjmując propaństwową postawę i chcąc mimo wszystko uznać wybory za uczciwe i ważne, to nie da się przyjąć i uznać tego tak po prostu. Trzeba by wyrzec się wiedzy o prawie i państwie. Trzeba by godzić się na nieprzyzwoite wzorce w wyborach. Oto jest Prezydent wybrany w nieuczciwych wyborach. Oto ich ważność stwierdza organ, o którym trudno mówić, że jest w pełni sądem. Ten organ nawet nie walczy o swoją legitymizację. I tu nie chodzi o to, że ów organ nie unieważnił wyborów. Chodzi o to, że nie wspomniał o ich nieuczciwości; że nie próbował podjąć kompleksowej analizy wyborów. Tak nie można. To też „kwestia smaku” (Herbert). Sędziowie: więcej cywilnej odwagi! Jest *pudor*.

<https://www.rp.pl/opinie-polityczno-spoeczne/art576241-wybory-nieuczciwe-i-niekonstytucyjne-niewazne>

II.

- 1) **Andrzeja Sebastiana Dudę nie chroni immunitet przed odpowiedzialnością karną** zważywszy na powyższe okoliczności i [art. 32 Konstytucji RP](#) oraz Uchwałę Najwyższego Trybunału Narodowego z dnia 29 sierpnia 2021 r. o zniesieniu instytucji immunitetu, Najwyższy Trybunał Narodowy stwierdził (patrz uchwała - sygn. akt [IG 1/21](#)):

Mając na uwadze fakt, że przepisy o immunitecie parlamentarnym ([Rozdział 2. ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora](#)), immunitecie prokuratorskim ([art. 54. ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze](#)) oraz immunitecie sędziowskim ([art. 80. ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych](#)) są niezgodne z [art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej](#) w związku z bezkarnością polityków, urzędników i funkcjonariuszy w stosunku do obywateli, co podważa normę ustawy zasadniczej o równości wszystkich wobec prawa, podjęto uchwałę w składzie 7 sędziów Najwyższego Trybunału Narodowego w dniu 29 sierpnia 2021 roku.

<https://www.trybunal-narodowy.pl/uchwala-ntn-o-zniesieniu-instytucji-immunitetu/>

- 2) Odsyłamy również do [Motu proprio July 11, 2013, waiver of immunity for violations of human dignity, common good, peace](#)

III.

1)

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie II Wydział Karny w dniu 30 marca 2015 roku wydał wyrok skazujący, sygn. akt [II K 784/10](#), orzekając:

w stosunku do Mariusza Kamińskiego

1. czyn wyczerpuje dyspozycję [art. 231 §1 k.k.](#) w zb. z [art. 18 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 18 §2](#) w zw. z [art. 229 §1 k.k.](#) w zb. z [art. 18 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 270 §1 k.k.](#) w zb. z [art. 18 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 13 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 272 k.k.](#) w zw. z [art. 11 §2 k.k.](#) w zw. z [art. 12 k.k.](#) i skazuje go, a na podstawie [art. 19 §1](#) w zw. z [art. 229 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 11 §3 k.k.](#) wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;
2. na podstawie [art. 39 pkt 2 k.k.](#) w zw. z [art. 41 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 43 §1 k.k.](#) orzeka wobec oskarżonego M. K. (1) zakaz zajmowania stanowisk w administracji rządowej, innego organu państwowego lub samorządu terytorialnego, organach kontroli państwowej, organach kontroli samorządu terytorialnego oraz stanowisk kierowniczych w innych instytucjach państwowych na okres 10 (dziesięciu) lat;

w stosunku do Macieja Wąsika

1. czyn wyczerpuje dyspozycję [art. 231 §1 k.k.](#) w zb. z [art. 18 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 18 §2 k.k.](#) w zw. z [art. 229 §1 k.k.](#) w zb. z [art. 18 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 270 §1 k.k.](#) w zb. z [art. 18 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 13 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 272 k.k.](#) w zw. z [art. 11 §2 k.k.](#) w zw. z [art. 12 k.k.](#) i skazuje go, a na podstawie [art. 19 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 229 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 11 §3 k.k.](#) wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;
2. na podstawie [art. 39 pkt 2 k.k.](#) w zw. z [art. 41 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 43 §1 k.k.](#) orzeka wobec oskarżonego M. W. (2) zakaz zajmowania stanowisk w administracji rządowej, innego organu państwowego lub samorządu terytorialnego, organach kontroli państwowej, organach kontroli samorządu terytorialnego oraz stanowisk kierowniczych w innych instytucjach państwowych na okres 10 (dziesięciu) lat;

w stosunku do Grzegorza Postka

1. czyn wyczerpuje dyspozycję [art. 231 §1 k.k.](#) w zb. z [art. 18 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 18 §2 k.k.](#) w zw. z [art. 229 §1 k.k.](#) w zb. z [art. 18 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 270 §1 k.k.](#) w zb. z [art. 18 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 13 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 272 k.k.](#) w zw. z [art. 11 §2 k.k.](#) w zw. z [art. 12 k.k.](#) i skazuje go, a na podstawie [art. 19 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 229 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 11 §3 k.k.](#) wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie [art. 39 pkt 2 k.k.](#) w zw. z [art. 41 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 43 §1 k.k.](#) orzeka wobec oskarżonego G. P. zakaz zajmowania stanowisk w administracji rządowej, innego organu państwowego lub samorządu terytorialnego, organach kontroli państwowej, organach kontroli samorządu terytorialnego oraz stanowisk kierowniczych w innych instytucjach państwowych na okres 10 (dziesięciu) lat;

w stosunku do Krzysztofa Brendela

1. czyn wyczerpuje dyspozycję [art. 231 §1 k.k.](#) w zb. z [art. 18 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 18 §2 k.k.](#) w zw. z [art. 229 §1 k.k.](#) w zb. z [art. 18 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 270 §1 k.k.](#) w zb. z [art. 18 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 13 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 272 k.k.](#) w zw. z [art. 11 §2 k.k.](#) w zw. z [art. 12 k.k.](#) i skazuje go, a na podstawie [art. 19 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 229 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 11 §3 k.k.](#) wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie [art. 39 pkt 2 k.k.](#) w zw. z [art. 41 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 43 §1 k.k.](#) orzeka wobec oskarżonego K. B. zakaz zajmowania stanowisk w administracji rządowej, innego organu państwowego lub samorządu terytorialnego, organach kontroli państwowej, organach kontroli samorządu terytorialnego oraz stanowisk kierowniczych w innych instytucjach państwowych na okres 10 (dziesięciu) lat;

[https://orzeczenia.ms.gov.pl/content/\\$N/154505300001006_II_K_000784_2010_Uz_2015-03-30_001](https://orzeczenia.ms.gov.pl/content/$N/154505300001006_II_K_000784_2010_Uz_2015-03-30_001)

2)

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej [Andrzej Duda](#) w dniu 16 listopada 2015 r. zastosował z naruszeniem [art. 139 Konstytucji RP](#) oraz zasady [In dubio pro reo](#) prawo łaski wobec nieprawomocnie skazanych Mariusza Kamińskiego, Macieja Wąsika, Grzegorza Postka, Krzysztofa Brendel stosując tryb uproszczony.

PU.117.45.2015

KOMUNIKAT

w sprawie zastosowania przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej prawa łaski

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej postanowieniem z dnia 16 listopada 2015 r. zastosował prawo łaski wobec 4 osób – korzystając z prerogatywy określonej w [art. 139 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej](#).

Informacja o procedurze stosowania prawa łaski

<https://www.prezydent.pl/aktualnosci/prawo-laski?fbclid=IwAR1UkNurfbBBbYERWa-6AQnb3vmFi4hUmQ8fulkXoSBuJRsu3D7FtP3fTdl>

3)

Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny-Odwoławczy w dniu 30 marca 2016 roku wydał wyrok w sprawie [X Ka 57/16](#):

po rozpoznaniu dnia 30 marca 2016 r. sprawy

Mariusza Kamińskiego

oskarżonego o czyn z [art. 231 §1 k.k.](#) i [art. 18 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 230 §1 k.k.](#) i [art. 18 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 18 §2 k.k.](#) w zw. z [art. 229 §1 k.k.](#) i [art. 18 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 270 §1 k.k.](#) i [art. 18 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 13 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 272 k.k.](#) w zw. z [art. 11 §2 k.k.](#) i [art. 12 k.k.](#):

Macieja Wąsika

oskarżonego o czyn z [art. 231 §1 k.k.](#) i [art. 18 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 230 §1 k.k.](#) i [art. 18 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 18 §2 k.k.](#) i w zw. z [art. 229 §1 k.k.](#) i [art. 18 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 270 §1 k.k.](#) i [art. 18 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 13 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 272 k.k.](#) w zw. z [art. 11 §2 k.k.](#) i [art. 12 k.k.](#);

Grzegorza Postka

oskarżonego o czyn z [art. 231 § 1 k.k.](#) i [art. 230 § 1 k.k.](#) i [art. 18 §2 k.k.](#) w zw. z [art. 229 § 1 k.k.](#) i [art. 270 §1 k.k.](#) i [art. 13 §1 k.k.](#) w zw. z [art. 272 k.k.](#) w zw. z [art. 11 §2 k.k.](#) i [art. 12 k.k.](#);

Krzysztofa Brendla

oskarżonego o czyn z [art. 231 §1 k.k.](#) i [art. 230 §1 k.k.](#) i [art. 18 §2 k.k.](#) w zw. z [art. 229 §1 k.k.](#) i [art. 270 § 1 k.k.](#) i [art. 13 § 1 k.k.](#) w zw. z [art. 272 k.k.](#) w zw. z [art. 11 §2 k.k.](#) i [art. 12 k.k.](#)

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych, pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej S. L. i oskarżycielkę posiłkową V. G.

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie z dnia 30 marca 2015 r. sygnatura [II K 784/10](#)

orzeka:

1. zaskarżony wyrok uchyla i postępowanie karne wobec Mariusza Kamińskiego, Macieja Wąsika, Grzegorza Postka i Krzysztofa Brendla na podstawie [art. 17§ 1 pkt 11 kpk](#) umarza.

2. kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

4)

Sąd Najwyższy w dniu 6 czerwca 2023 r. wydał wyrok, [sygn. akt II KK 96/23](#)

w sprawie M. K., M. W., G. P., K. B. oskarżonych z art. 231 § 1 k.k. i in. po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie w dniu 6 czerwca 2023 r., przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Roberta Tarsalewskiego., kasacji, wniesionych w stosunku do wszystkich oskarżonych przez pełnomocników oskarżycieli posiłkowych od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 30 marca 2016 r., [sygn. akt X Ka 57/16](#), uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 30 marca 2015 r., [sygn. akt II K 784/10](#) i umarżającego postępowanie, 1. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę oskarżonych M. K., M. W., G. P., K. B. przekazuje Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym; 2. zarządza zwrot na rzecz oskarżycieli posiłkowych uiszczonych opłat od kasacji.

1. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę oskarżonych M. K., M. W., G. P., K. B. przekazuje Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym;

2. zarządza zwrot na rzecz oskarżycieli posiłkowych uiszczonych opłat od kasacji.

5)

Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny-Odwoławczy w dniu 20 grudnia 2023 roku wydał wyrok, [sygn. akt X Ka 613/23](#)

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2023 r.

sprawy **Mariusza Kamińskiego, Macieja Wąsika, Grzegorza Postek i Krzysztofa Brendel**

oskarżonych o czyny z art. 231 § 1 k.k. i inne

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych, pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego B.L. i oskarżycielkę posiłkową V.G.

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

z dnia 30 marca 2015 r., sygn. akt [II K 784/10](#)

orzeka:

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, w miejsce czynów przypisanych oskarżonym **Mariuszowi Kamińskiemu, Maciejowi Wąsik – w trybie art. 435 k.p.k., Grzegorzowi Postek i Krzysztofowi Brendel** w pkt I, III, V i VII ustala, że:

oskarżony Marcin Kamiński

/.../ uznając oskarżonego za winnego popełnienia tych czynów wyczerpujących dyspozycję art. 231 §1 k.k. w zb. z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

oskarżony Maciej Wąsik

/.../ uznając oskarżonego za winnego popełnienia tych czynów wyczerpujących dyspozycję art. 231 §1 k.k. w zb. z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

oskarżony Grzegorz Postek

/.../ uznając oskarżonego za winnego popełnienia tych czynów wyczerpujących dyspozycję art. 231 §1 k.k. w zb. z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

oskarżony Krzysztof Brendel

/.../ uznając oskarżonego za winnego popełnienia tych czynów wyczerpujących dyspozycję art. 231 §1 k.k. w zb. z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. wymiar zakazów orzeczonych w pkt II, IV, VI i VIII zaskarżonego wyroku zmniejsza i orzeka wobec oskarżonych Mariusza Kamińskiego., Macieja Wąsika, Grzegorza Postka i Krzysztofa Brendel, zakaz zajmowania stanowisk w administracji rządowej, innego organu państwowego lub samorządu terytorialnego, organach kontroli państwowej, organach kontroli samorządu terytorialnego oraz stanowisk kierowniczych w innych instytucjach państwowych na okres 5 (pięciu) lat;

6)

Sąd Najwyższy Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 4 stycznia 2024 roku wydał postanowienie [I NSW 1268/23](#)

w sprawie z odwołania M. W.

od postanowienia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 21 grudnia 2023 r. o wygaśnięciu mandatu posła

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych 4 stycznia 2024 r.,

uchyla postanowienie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 21 grudnia 2023 r. w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu posła M. W.

[SOP]

7)

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej [Andrzej Duda](#) w dniu 23 stycznia 2024 r. zastosował po raz drugi prawo łaski wobec tym razem prawomocnie skazanych za nadużycie uprawnień, tj. czyn z art. 231 kk. i inne Mariusza Kamińskiego i Macieja Wąsika kierując się polityczną koterią.

Zachodzi prawdopodobieństwo powtórzenia tej dobroduszości wobec współoskarżonych Grzegorza Prostka i Krzysztofa Brendla w sytuacji gdy wydział wykonywania orzeczeń pozbawi współników wolności.

PU.117.3.2024

KOMUNIKAT

w sprawie stosowania przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej prawa łaski

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej rozpatrzył dwa wnioski Prokuratora Generalnego w sprawie ułaskawienia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej postanowieniem z dnia 23 stycznia 2024 r. zastosował prawo łaski wobec dwóch osób.

Informacja statystyczna

- 1) Postępowanie ułaskawieniowe w tych sprawach zostało wszczęte w trybie z urzędu na podstawie art. 567 § 2 k.p.k.
- 2) Prokurator Generalny w obydwu sprawach wystąpił z wnioskami do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o nieskorzystanie z prawa łaski.

3) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej zastosował prawo łaski przez darowanie kar pozbawienia wolności, darowanie środków karnych oraz zarządzenie zatarcia skazań.

4) Osoby, wobec których Prezydent RP zastosował prawo łaski były skazane za przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. i inne (*nadużycie uprawnień przez funkcjonariusza publicznego i inne*).

Motywy ułaskawienia:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, podejmując decyzję o zastosowaniu prawa łaski, miał na uwadze wyjątkowe względy państwowe, w tym zachowanie ładu konstytucyjnego i społecznego, polityczne oraz humanitarne.

IV.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda swoimi wypowiedziami naruszył dobro wymiaru sprawiedliwości, autorytet sędziów, godził w niezawisłość sądów, [publicznie poniżył konstytucyjny organ Rzeczypospolitej Polskiej](#) jakim jest **Sąd Najwyższy, Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie i Sąd Okręgowy w Warszawie**.

Nieroztropna szarża prezydenta. Na tej gorliwości może tylko stracić

<https://www.onet.pl/informacje/newsweek/nieroztropna-szarza-prezydenta-na-tej-gorliwosci-moze-tylko-stracic/kv1sm5k,452ad802>

Prezydent Duda: Terror praworządności

<https://www.youtube.com/watch?v=cDRTFt6DxSc>

Śmiech w sejmie po słowach Andrzeja Dudy. "Nie zgodzę się na obchodzenie i naginanie prawa"

<https://www.youtube.com/shorts/-nzFI0TZdv8>

"Nie spocznię, nie przestraszę się". Prezydent po zatrzymaniu Kamińskiego i Wąsika

"Cały czas stałem i stoję na stanowisku, że Mariusz Kamiński i jego współpracownicy zostali ułaskawieni zgodnie z konstytucją i to ułaskawienie jest w mocy" - zaznaczył prezydent Andrzej Duda. Podczas swojego oświadczenia odniósł się do zatrzymania polityków PiS w Pałacu Prezydenckim. Zapowiedział, że nie spocznie dopóki nie zostaną zwolnieni z więzienia. **"Nie spocznię w walce o uczciwe i sprawiedliwe państwo polskie"** - oświadczył Andrzej Duda.

<https://www.youtube.com/watch?v=MWb93biunMM>

Prezydent Andrzej Duda ogłosił wszczęcie postępowania ułaskawiającego ws. Mariusza Kamińskiego i Macieja Wąsika: "Ta sytuacja jest dla mnie trudna"

Prezydent nie omieszkiał wspomnieć, że **Kamiński jest jego przyjacielem** i uważa go za osobę niewinną. Andrzej Duda podkreślił, że uważa swoje pierwsze ułaskawienie za zgodne z prawem.

Ta sytuacja jest dla mnie trudna ze względów prawnych, ale i prywatnych. Mariusz Kamiński jest moim przyjacielem, znam go, **jest to człowiek krystalicznie uczciwy**. [...] Było to podręcznikowe ulaskawienie, niestety w Sądzie Najwyższym grupa zaangażowanych politycznie sędziów zaczęła podważać kompetencje prezydenckie - dodał.

<https://www.pudelek.pl/andrzej-duda-wydal-oswiadczenie-ws-mariusza-kaminskiego-i-macieja-wasika-wszczynam-postepowanie-ulaskawieniowe-6983612536080896a>

Prezydent powiedział, że "zdecydował o uniewinnieniu" Kamińskiego i Wąsika.

Prezydent Andrzej Duda w czasie swojego wystąpienia dwukrotnie powiedział, że w 2015 roku zdecydował o "uniewinnieniu" Mariusza Kamińskiego i Macieja Wąsika. Popenił błąd - akt łaski, którego udziela prezydent, pozbawia skazanego konsekwencji za czyn, ale nie uniewinnia go.

<https://tvn24.pl/polska/prezydent-andrzej-duda-powiedzial-ze-zdecydowal-o-uniewinnieniu-mariusza-kaminskiego-i-macieja-wasika-popenil-blad-7716567>

Prezydent: Kamiński i Wąsik są więźniami politycznymi

Mariusz Kamiński i Maciej Wąsik zostali skazani na karę więzienia za swój pogląd polityczny i swoją postawę w sprawie walki z korupcją, a więc są więźniami politycznymi – uważa prezydent Andrzej Duda. Swoją deklarację wygłosił w rozmowie z dziennikarzami podczas konferencji w szwajcarskim Davos.

<https://www.pap.pl/aktualnosci/prezydent-kaminski-i-wasik-sa-wiezniami-politycznymi>

<https://www.rp.pl/prawo-karne/art39606001-duda-kaminski-i-wasik-beda-pierwszymi-wiezniami-politycznymi-po-1989-r>

<https://www.tvp.info/75364988/prezydent-duda-kaminski-i-wasik-sa-wiezniami-politycznymi>

<https://radio.opole.pl/104,786315,prezydent-kaminski-i-wasik-sa-pierwszymi-od-1989>

<https://www.youtube.com/watch?v=pU7mNBMEKYs>

Mariusz Kamiński i Maciej Wąsik nie zostali skazani za walkę z korupcją. Lista ich przewin jest długa

<https://www.onet.pl/informacje/onetwiadomosci/kaminski-i-wasik-nie-zostali-skazani-za-walke-z-korupcja-dluga-lista-przewin/zgw6jt0,79cfc278>

Zostali skazani razem z politykami PiS. Adam Bodnar wydał negatywną opinię

"Podstawą wydania opinii było uznanie prawomocności wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie, co spowodowało, że spór co do prawidłowości i skuteczności wcześniejszego ulaskawienia przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wskazanych osób oraz spór kompetencyjny pomiędzy Sądem Najwyższym i Trybunałem Konstytucyjnym zaistniały na kanwie tej sprawy, stały się bezprzedmiotowe" — wskazała w komunikacie Prokuratura Krajowa.

W dalszej części komunikatu zaznaczono, że zajmując negatywne stanowisko prokurator generalny "kierował się obowiązującą w demokratycznym państwie zasadą równości wobec prawa wszystkich obywateli".

"Stosowanie nadzwyczajnych środków prawnych wobec osób pełniących ważne funkcje publiczne, nie może tworzyć ich uprzywilejowanej pozycji względem innych osób skazanych" — czytamy.

<https://www.onet.pl/informacje/onetwiadomosci/zostali-skazani-razem-z-politykami-pis-adam-bodnar-wydal-negatywna-opinie/d0b4e18,79cfc278>

Art. 139. Prawo łaski

Dz.U.1997.78.483 - Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.

Prezydent Rzeczypospolitej stosuje prawo łaski. Prawa łaski nie stosuje się do osób **skazanych** przez Trybunał Stanu.

Skazany — osoba fizyczna, którą sąd w postępowaniu karnym, prawomocnym wyrokiem lub nakazem karnym, uznał winną popełnienia przestępstwa i wymierzył karę lub środek karny.

Dwuinstancyjność postępowania to jedna z podstawowych zasad rządzących w polskim postępowaniu sądowym. Gwarantuje ją Konstytucja, a konkretnie artykuł 176 odnoszący się do ustroju władzy sądowniczej oraz art. 78 dotyczący dostępnych środków ochrony praw i wolności. I właśnie zasada dwuinstancyjności w postępowaniu sądowym zapewnia stronie możliwość wniesienia środka odwoławczego do drugiej instancji, jeśli orzeczenie sądu pierwszej instancji nie jest według niej satysfakcjonujące. Dotyczy to i postępowania karnego, i cywilnego.

Zasada in dubio pro reo w procesie karnym

Prezydent Andrzej Duda gdyby miał honor, to podałby się do dymisji jak Prezydent Węgier Katalin Novak, która ułaskawiła osobę ukrywającą pedofila.

<https://www.onet.pl/informacje/onetwiadomosci/prezydent-wegier-katalin-novak-podala-sie-do-dymisji/pm77vf2,79cfc278>

Mając na uwadze powyższe, wyrok nakazowy jest najniższym wymiarem kary.

Niedzwiedzi Gregor